

Minister Rozwoju i Technologii

Znak sprawy: DMP-II.025.280.2024
Warszawa, 09 lipca 2024 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), w związku z art. 9 ust. 1, art. 9⁴ i art. 18 ustawy z dnia 28 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2023 r. poz. 2151), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej, złożonego w Ministerstwie Rozwoju i Technologii w dniu 02 lipca 2024 r., Nr rej. RPW/65835/2024, przez:

(...)

uznają, że stanowisko Wnioskodawcy, stwierdzające, że sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych jest możliwa na podstawie posiadanego przez Wnioskodawcę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE:

W dniu 02 lipca 2024 r. Minister Rozwoju i Technologii otrzymał wniosek z dnia 02 lipca 2024 r. spółki (...), o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236) w zakresie opłaty za wydanie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu.

Powyższy wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej nie spełniał wymogów określonych w art. 34 ust. 6 ww. ustawy Prawo Przedsiębiorców, tj. nie wniesiono opłaty, której zgodnie z tym przepisem ustawy podlega wniosek.

W związku z powyższym Minister Rozwoju i Technologii, działając na podstawie art. 34 ust. 7 w zw. z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo Przedsiębiorców, pismem DMP-II.25.280.2024 z dnia 03 lipca 2024 r., wezwał Wnioskodawcę do usunięcia braku wniosku – tj. wniesienia opłaty w wysokości 40 zł (czterdzieści złotych) za wydanie interpretacji indywidualnej i przestanie dowodu wniesienia tej opłaty, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, z pouczeniem, że nieusunięcie braku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie Wnioskodawca w dniu 08 lipca 2024 r. uzupełnił wniosek tj. nadesłał dowód wniesienia opłaty, której zgodnie z art. 34 ust. 6 ww. ustawy Prawo Przedsiębiorców podlega wniosek.

Stanowisko Wnioskodawcy

Przedstawiając stan faktyczny Wnioskodawca stwierdził, że posiada koncesję na obrót hurtowy napojami alkoholowymi powyżej 18% alkoholu. Wnioskodawca rozważa możliwość (stan przyszły) rozpoczęcia współpracy z placówkami dyplomatycznymi, które nie będą prowadzić dalszej odsprzedaży produktów alkoholowych.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytania:

1. Czy posiadane przez Wnioskodawcę zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi pozwala na sprzedaż napojów alkoholowych objętych tym zezwoleniem również placówkom dyplomatycznym?
2. Czy sprzedaż napojów alkoholowych przez Wnioskodawcę na rzecz placówki dyplomatycznej jest uwzględniana w wartości sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych w roku poprzedzającym i w konsekwencji ma wpływ na wysokość opłaty za posiadane zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi?

W swoim stanowisku Wnioskodawca odnosząc się do pytania pierwszego stwierdza, że zgodnie z ustawą z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2023 r. poz. 2151, z późn. zm.) obrót hurtowy napojami alkoholowymi to zakup napojów alkoholowych w celu ich dalszej odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenie.

Ustawa o przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie definiuje pojęcia przedsiębiorcy, dlatego trzeba odwołać się w tym zakresie do przepisów Prawa przedsiębiorców.

Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, wykonująca działalność gospodarczą.

Z kolei działalność gospodarcza to zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Ponadto Wnioskodawca dodatkowo wskazał, że warunkiem prowadzenia działalności objętej zezwoleniem na obrót hurtowy napojami alkoholowymi jest:

- sprzedaż napojów alkoholowych, wymienionych w zezwoleniu, wyłącznie przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych;
- prowadzenie obrotu hurtowego tylko napojami alkoholowymi oznaczonymi znakami akcyzy, o ile wymóg oznaczania tymi znakami wynika z innych przepisów;
- zaopatrywanie się w napoje alkoholowe, wymienione w zezwoleniu, u producentów oraz u przedsiębiorców posiadających zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami;
- posiadanie tytułu prawnego do korzystania ze stacjonarnego magazynu dostosowanego do przechowywania napojów alkoholowych, o ile przedsiębiorca z takiego magazynu korzysta;
- wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie objętym zezwoleniem tylko przez przedsiębiorcę w nim oznaczonego i wyłącznie w miejscach wymienionych w zezwoleniu;
- zgłaszanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki lub właściwemu marszałkowi województwa zmian stanu faktycznego i prawnego przedsiębiorcy, w stosunku do danych zawartych w zezwoleniu, w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany.

Spółka ma zatem obowiązek weryfikować swoich odbiorców pod kątem, czy posiadają właściwe zezwolenie na obrót hurtowy lub zezwolenie na obrót detaliczny. Należy jednak podkreślić, że obowiązek ten odnosi się tylko do przedsiębiorców. Równocześnie patrząc na zadania i rolę przedstawicielstw dyplomatycznych w świetle Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych należy zauważyć, że placówki dyplomatyczne nie prowadzą działalności gospodarczej.

Tym samym przedstawicielstwa dyplomatyczne nie można zrównać z przedsiębiorcą, zatem nie można wymagać od niego okazania zezwolenia na obrót napojami alkoholowymi tak jak to ma miejsce przy przedsiębiorcach.

W związku tym, jak również uwzględniając art. 8 Prawa przedsiębiorców, stosownie do którego przedsiębiorca może podejmować wszelkie działania, z wyjątkiem tych, których

zakazują przepisy prawa, należy wskazać, że sprzedaż napojów alkoholowych o mocy ponad 18% alkoholu etylowego na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych jest możliwa na podstawie posiadanego przez Wnioskodawcę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi.

W swoim stanowisku Wnioskodawca, odnosząc się do pytania drugiego stwierdza, że sprzedaż napojów alkoholowych w ramach posiadanego przez Spółkę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych powinna zostać uwzględniona w wartości sprzedaży napojów alkoholowych.

W konsekwencji, pomimo że przedstawicielstwa dyplomatyczne, nie są przedsiębiorcami, to sprzedaż napojów alkoholowych na ich rzecz wchodzi do wartości sprzedaży napojów alkoholowych w roku poprzednim, na podstawie której jest ustalana wysokość opłaty, o której mowa w art. 9² ust. 4 i ust. 5 ustawy o przeciwdziałaniu alkoholizmowi, za posiadane przez Spółkę zezwolenie na obrót hurtowy napojami alkoholowymi.

Stanowisko Ministra Rozwoju i Technologii

Po analizie wniosku uznać należy, że stanowisko Wnioskodawcy stwierdzające, że sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych jest możliwa na podstawie posiadanego przez Wnioskodawcę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi **jest nieprawidłowe**.

Zgodnie z definicją określoną w art. 2¹ pkt 7 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r., poz. 2151) – (dalej: ustawa o wychowaniu w trzeźwości) – obrót hurtowy napojami alkoholowymi to zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia.

Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony wyłącznie na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 9, ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% jest, zgodnie z art. 9⁴ pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, m.in. sprzedaż napojów alkoholowych, wymienionych w zezwoleniu, wyłącznie przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych. Naruszenie tego warunku może stanowić

podstawę do cofnięcia zezwolenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 9⁵ ust. 2 pkt 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Jak wynika z wniosku Wnioskodawca zamierza, na podstawie posiadanego zezwolenia na obrót hurtowy o zawartości powyżej 18% alkoholu, dokonywać sprzedaży napojów alkoholowych placówkom dyplomatycznym, które nie dysponują jakimkolwiek zezwoleniem na obrót/sprzedaż napojów alkoholowych.

Minister Rozwoju i Technologii stoi na stanowisku, że dokonywanie sprzedaży napojów alkoholowych na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy podmiotom nie posiadającym jakiegokolwiek zezwolenia (czy to na obrót hurtowy czy sprzedaż detaliczną) jest naruszeniem przepisu art. 9⁴ pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Albowiem przepis ten stanowi, iż warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi jest sprzedaż napojów alkoholowych, wymienionych w zezwoleniu, wyłącznie przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych.

Zezwolenie na obrót hurtowy nie zezwala zatem na sprzedaż napojów alkoholowych osobom i podmiotom, którzy nie są przedsiębiorcami. Osoby i podmioty niebędące przedsiębiorcami mogą dokonać zakupu napojów alkoholowych od przedsiębiorcy, który posiada zezwolenie na sprzedaż detaliczną, o którym mowa w art. 18 ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

W opisanym we wniosku przypadku, sprzedaż napojów alkoholowych placówkom dyplomatycznym możliwa byłaby wyłącznie, gdyby Wnioskodawca dysponował zezwoleniem na sprzedaż napojów alkoholowych (art. 18 ustawy o wychowaniu w trzeźwości). Uzyskanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych związane jest z wniesieniem daniny publicznej tj. opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych – określonej w art. 11¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Mając na uwadze powyższe uznać należy, że stanowisko Wnioskodawcy stwierdzające, że sprzedaż napojów alkoholowych zawartości powyżej 18% alkoholu na rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych jest możliwa na podstawie posiadanego przez Wnioskodawcę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi **jest nieprawidłowe**.

Ponadto Minister Rozwoju i Technologii uznaje za niezasadne odniesienie się do stanowiska Wnioskodawcy (zapytanie drugie) w tym zakresie, że sprzedaży napojów alkoholowych w ramach posiadanego przez Spółkę zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi na

rzecz przedstawicielstw dyplomatycznych powinna zostać uwzględniona w wartości sprzedaży napojów alkoholowych, co ma wpływ na opłatę za zezwolenie na obrót hurtowy. Jak wykazano wcześniej w niniejszej decyzji sprzedaż napojów alkoholowych na rzecz placówek dyplomatycznych na podstawie zezwolenia na obrót hurtowy nie jest możliwa w związku z warunkami prowadzenia działalności na podstawie takiego zezwolenia, określonymi w art. 9⁴ pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Nie znajduję zatem uzasadnienia odniesienia się do stanowiska Wnioskodawcy w powyższym zakresie.

Mając na uwadze powyższe postanawiam jak w sentencji.

POUCZENIE:

1) Od decyzji niniejszej stronie nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Rozwoju i Technologii z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2) Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji Stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Rozwoju i Technologii (art. 127 § 3 i 129 § 2 kpa oraz art. 52-54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 z późn.zm. – p.p.s.a.).

3) Wpis od skargi wynosi 200 złotych (art. 230-233 p.p.s.a. w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535).

4) Stronie, na jej wniosek, może być przyznane prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego (art. 243-262 p.p.s.a.).

5) W trakcie biegu terminu do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Ministra Rozwoju i Technologii. Z dniem doręczenia Ministrowi Rozwoju i Technologii oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy przez stronę postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a w zw. z art. 127 § 3 k.p.a.).

Z upoważnienia

Iwona Mazurkiewicz

naczelnik wydziału

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Opłatę za wydanie niniejszej decyzji
w wysokości 40 zł wniesiono w dniu
08.07.2024 r. na konto Ministerstwa Rozwoju i Technologii
Nr 16 1010 1010 0039 0022 3100 0000